

Thorvald Staunings tale ved Knud V. Jensens begravelse

Taler

Thorvald Stauning
Statsminister

Dato

21. juni 1939

Sted

Ukendt

Et Stormvejr er gaaet hen over De samvirkende Fagforbund i nogen tid. Ranke Træer i Skoven er knækkede, stor Skade synes forvoldt.

Vi staar for tredie Gang i Løbet af kort tid ved en Baare for at tage Afsked med en Formand, som trods Ungdom og Styrke er knækket. Det er en haard Skæbne for Organisationen med de store Opgaver og Maal, men vi ved, at Skæbnens tunge Slag føltes haardest i Hjemmet, hvor Hustru og Børn led det største Tab.

Knud V. Jensen fik kun Maaneders Virketid i Stillingen som Formand, men vi kendte hans Evner fra 10-11 Aars Virksomhed i Organisationen og følte os forvissede om, at han havde mulighed for Vækst og Udvikling, thi han havde Begavelse og Arbejdsglæde.

Det er 20 Aar siden, at den unge Billedskærer kaldtes frem til ledende Stilling i sit Fag, og siden kaldte Hovedorganisationen paa ham og tog hans Arbejdskraft i Anvendelse. De, der stod ham nærmest paa Arbejdspladsen, vidner, at han var en flittig Mand med en klar Hjerne og med Overbevisningens Styrke bag hver Indsats, han ydede, og vi glædede os alle over den Kraft og Myndighed, hvormed han begyndte sin nye Gerning som Leder af Arbejdernes faglige Hovedorganisation.

Fra tidlig Ungdom var Knud Jensen indviet til Gerningen iblandt sine Klassefæller. Han havde det Maal at forbedre Arbejderklassens Vilkaar, at højne – aandeligt og økonomisk – de Befolkningslag, der længst var ladet tilbage under den Udvikling, der er foregaaet.

Knud Jensen vidste, at der kunde virkes ved forskellige Midler, og han vilde ikke, at noget Middel skulde være uforsøgt. Han var den rolige Forhandlings

Mand, han troede ikke paa Springene i Uavillingen, og han undervurderede ikke sin Modpart. Han forstod, at en ny Tid var ved at udfolde sig, at nye Krav og nye Metoder kom frem, men han var overbevist om, at vejen frem var afhængig af Arbejderklassens Enhed og Sammenhold.

Et Par Dage før Døden kom, mødtes jeg med Knud Jensen til Drøftelse af vigtige Spørgsmaal for Arbejderbevægelsen, og han gav i denne Drøftelse maaske det sidste Udtryk for sin Forstaaelse af Samhørigheden imellem de to Hovedfaktorer i Arbejderbevægelsen: Socialdemokratiet og Fagforeningerne. Af samme Grund var han ogsaa levende interesseret i den politiske Virksomhed, og da han for faa Aar siden kaldtes til Nakskovkredsen for at yde sit Bidrag i det politiske Liv, paatog han sig det nye Hverv. Han blev Nakskovkredsens Folketingsmand, og vi nærede store Forventninger til hans Fremtid paa dette Omraade.

Jeg var fornylig til Møder sammen med den Afdøde i hans Valgkreds, og jeg fik et levende Indtryk af den Tillid, Vælgerne havde til Knud Jensen, som ogsaa af den Interesse, hvormed han omfattede de opgaver, som Kredsen stillede ham.

Kort blev hans Liv, og han naaede ikke at sætte de dybe Spor. Vi har mistet en Medarbejder, en Kammerat, som vi, der blev gamle, satte vort Haab til. Vi ønsker, at det Størværk, som Arbejderhænder byggede op i to Menneskealdre, skal fortsættes, og vi ved, at dertil kræves Ungdom, Evner og Styrke.

Vi haabede, at Knud Jensen havde Kræfter og Styrke i samme Maal, som han havde Overbevisningens Glød og de rige Evner, men Kræfterne slog altsaa ikke til, og nu samles vi med Sorg ved den djærve Kammerats Baare, nedbøjede over det Tab, som Arbejderbevægelsen i Danmark maatte lide.

Vi mindes taknemmeligt det solide Arbejde, han udøvede som Sekretær i De samvirkende Fagforbund, og vi mindes hans Arbejde paa de Kulturlivets Felter, hvor han ogsaa satte Kræfter ind.

Vi forstaar Savnet og Sorgen i hans Hjem, og vi beklager, at vi kun evner at yde saa lidt overfor dem, der tabte mest. Vi vil yde dem den Trøst, at der kun bevares gode Tanker, smukke Minder om vor afdøde Ven dér, hvor han øvede sin Gerning, og vi nærer den Forventning, at det smukke Minde vil leve længe – ogsaa i den Gerning som blev afbrudt og maa fortsættes af andre.

Vi tager da Afsked med Knud V. Jensen, som saa brat maatte forlade os. Vi tager Afsked med Tak for, hvad han fik udrettet for Danmarks Arbejdere og for det danske Samfund.

Æret være hans Minde.

Kilde

Rigsarkivet: Statsministeriet Thorvald Stauning, Embedsarkiv. 1929-1942 (0001+M01). Taler, artikler med videre.

Kildetype

Maskinskrevet manuskript

Tags

Mindetale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/thorvald-staunings-tale-ved-knud-v-jensens-begravelse>